

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
MİLLÎ EĞİTİM, KÜLTÜR,
GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU
TUTANAK DERGİSİ

4'üncü Toplantı
20 Şubat 2019 Çarşamba

(TBMM Tutanak Hizmetleri Başkanlığı tarafından hazırlanan bu Tutanak Dergisi'nde okunmuş bulunan her tür belge ile konuşmacılar tarafından ifade edilmiş ve tırnak içinde belirtilmiş alıntı sözler aslına uygun olarak yazılmıştır.)

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

II.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER

A)KANUN TEKLİFLERİ

1.- Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu ile Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/1580)

MİLLÎ EĞİTİM, KÜLTÜR, GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU

4'üncü Toplantı

20 Şubat 2019 Çarşamba

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

TBMM Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu 16.04'te açıldı.

Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu ile Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/1580) görüşmeleri tamamlanarak kabul edildi.

Komisyon gündeminde görüşülecek başka konu bulunmadığından saat 17.15'te toplantıya son verildi.

20 Şubat 2019 Çarşamba

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 16.04

BAŞKAN: Emrullah İŞLER (Ankara)

BAŞKAN VEKİLİ: Kamil AYDIN (Erzurum)

SÖZCÜ: Orhan ERDEM (Konya)

KÂTİP: Nazım MAVİŞ (Sinop)

BAŞKAN – Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonunun değerli üyeleri, değerli katılımcılar, basınımızın değerli mensupları; toplantı yeter sayımız vardır.

Komisyonun 27'nci Yasama Dönemi İkinci Yasama Yılı'nın 4'üncü Toplantısını açıyorum.

II.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER

A)KANUN TEKLİFLERİ

1.- Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu ile Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/1580)

BAŞKAN – Gündemimizde, Meclis Başkanlığınca 18 Şubat 2019 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilen (2/1580) esas numaralı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu ile Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi yer almaktadır.

Teklifin genel üzerinde görüşmeyi açıyorum.

Teklif hakkında Komisyonumuzu bilgilendirmek üzere ilk sözü teklif sahibi Ankara Milletvekili Sayın Mehmet Naci Bostancı'ya veriyorum.

Buyurun Sayın Bostancı.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Ankara) – Sayın Başkanım, değerli Komisyon üyesi arkadaşlarımız, kıymetli basın; herkesi saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Efendim, teklifimiz Adana Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin -ki 2011 yılında, atf yapılan kanunla teşekkül etmişti- adının Adana Alparslan Türkeş Bilim ve Teknoloji Üniversitesi olarak değiştirilmesi yönünde bir kanun teklifi. 5 maddeden teşekkül ediyor. Teklifin ekinde bir gerekçe var, izniniz ve hoşgörünüze sığınarak bu gerekçeyi biraz daha genişletip bazı hususlara atf yapmak isterim.

Rahmetli Alparslan Türkeş ismi söylendiğinde Türkiye'deki insanların hemen hemen sanıyorum tamamı ilk elde milliyetçiliği hatırlayacaklardır, onun milliyetçiliği siyasette temsilini ve aynı zamanda hayli inişli çıkışlı hayatını hatırlayacaktır. Hapislere girmiştir, 1960 yılında Millî Birlik Komitesinin içinde yer almıştır. Peşinden, Devlet Planlama Teşkilatı gibi devletin çok önemli bir organizasyonunun oluşumunda aktif rol oynamıştır. Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi ve akabinde, 1969'da Adana'da toplanan ve bu partinin adını Milliyetçi Hareket Partisi olarak değiştiren siyasetin asli aktörü olmuştur. Adana'dan da 1969'da, 1973'te ve 1977'de, bu 3 seçimde milletvekili olarak seçilmiştir. Benim de yaşam o yıllara yani 1973 ve 1977'ye yetişiyordu. 1973'te Rize Öğretmen Okulunda öğrenciydim, ilk siyasal kanaatleri edindiğimiz dönem, ilk telaffuzları öğrendiğimiz ve hayatın siyasal anlamını çözmeye çalıştığımız zamanlar yatılı okullar -tahmin ediyorum- hepimiz için birçok öğretici yan taşıyor ama aynı zamanda toplumu ve dünyayı anlama yönünde de önemli bir mektep olarak işlev görüyor. O dönemde gelişmeleri takip ederken -oradan biliyorum- 1973, daha sonra 1977 seçimlerinde Adana Milletvekili olmuştum.

Milliyetçilik, Türkiye siyasetinde çok temel kavramlardan biri, sadece siyasette değil aynı zamanda entelektüel hayatımızda da temel akıllardan birisini oluşturuyor. “Milliyetçilik” dediğimizde, yine, izninizle, biraz önceye gitmek gerekiyor. Esasen “millet” dediğimiz hadise sosyolojinin imkânları içerisinde geçmişe yürütülebilir ve farklı biçimlerde tanımlanabilir bir kategori oluşturuyor ama bir bakıma siyaset ve milliyetçiliğin sosyal zeminde buluşması 19’uncu yüzyılda ortaya çıkmıştır. Osmanlı İmparatorluğu’nun son yüzyılı içerisinde yaşanan hadiseleri buradaki kıymetli heyet muhakkak çok yakından biliyor, buna ilişkin, en uzun yüzyıla dair çok sayıda kitap ve çalışma mevcut. Osmanlı İmparatorluğu, 19’uncu yüzyılın özellikle ikinci yarısından sonra yaşanan çok önemli meydan okumalara karşı tarıma dayalı ve merkezî otorite esasında üç temel toplumsal sınıf olan ulema, ümera ve reaya esaslı yapısından farklı bir aşamaya geçme yolunda -ki bunun adına modernleşme diyoruz- çok geniş anlamları olan çok çeşitli girişimlerde bulunur. Padişahların yaptığı önderlikler vardır, askeriye başta olmak üzere bunun taşıyıcısı olan sınıflar vardır. Esasen, Osmanlı İmparatorluğu’nun, özellikle Abdülmecit, Abdülaziz, II. Mahmut’tan itibaren Abdülhamit dönemlerinde modernleşme girişimleri hem toprak sistemini değiştirme hem birtakım sanayi yatırımlarında bulunma hem de modern mektepler oluşturma bakımından -ki benim de okuduğum Siyasal 1858, 1859, o yıllarda kurulmuştu- o tür atılımları hatırlıyoruz. Bu, sadece Osmanlı İmparatorluğu’nun tarihsel hikâyesi değildi, aynı dönemde Japonya’da, bir ada devleti olan Japonya’da Meiji Dönemi’nin benzer bir hamlede bulunduğunu biliyoruz. Keza, Çarlık Rusya’sında 1700’lü yılların başında bizim tarihsel bir ironi olarak “Deli Petro” dediğimiz ama Rusların “Büyük Petro” olarak tanımladığı o meşhur Saint Petersburg şehri de 1703 yılında bataklığın üzerine kuran kişinin Rusya’da modernleşme yolunda neler yaptığını biliyoruz. Avusturya-Macaristan İmparatorluğu’nun, 19’uncu yüzyılın sonlarına doğru Bismarck’ın mihmandarlığında Prusya’nın -sonra Almanya oldu- yaşadığı dönüşümleri hatırlamak lazım, bunlar hep paralel dönüşümlerdir. Fransa, İtalya ve İngiltere zaten ayrı bir bahis.

Tabii, modernleşme dediğimizde, çok temelde toplumsal, siyasal ve kültürel hayata ilişkin çok büyük altüst oluşlar ve ölçeklerin değişmesi anlamına geliyor. Bu altüst oluşların çağırıldığı çok temel toplumsal ve siyasal anlamlardan biri, kitleleri motive eden, entelektüelleri harekete geçiren çok temel kavramlardan biri milliyetçilik olmuştur. Milliyetçiliğin çok geniş bir coğrafyası olduğunu ve farklı telaffuzlara açık olduğunu biliyoruz. Benim kanaatim, Osmanlı İmparatorluğu’nun son döneminde İttihat ve Terakki Cemiyetinin -ki sonra fırka oldu- başlangıçta Osmanlılık, daha sonra da milliyetçilik ve Türkçülük ekseninde kendisini özellikle 1902, Prens Sabahattin’in ayrılmasından sonra kurmasının nedenlerine de baktığımızda ve sonra cumhuriyetle birlikte Kuvayımillie hareketine baktığımızda Osmanlı’dan Türkiye’ye intikal eden milliyetçiliğin temelde bir müdafaa milliyetçiliği olduğunu söyleyebiliriz yani kendi varlığını koruma, kendi toplumunu ve alanını koruma, bir temel direk etrafında insanları bir arada tutma motivasyonunun son derece güçlü olduğu bir temel anlayışı çağırıldığını, ifade ettiğini söyleyebiliriz. Bu bakımdan, milliyetçiliğin o geniş coğrafyasında mesela Almanya’da örneği olduğu gibi Bismarck dönemi Almanyası kendi birliğini sağlamış ve junkerlerin egemenliğindeki siyasal yapı daha sonra dünya müstemlele haritasını değiştirmek için fetihlere girişmişti. Almanya’da milliyetçiliğin teşekkülü ve daha sonraki siyasal yaklaşımı, hedefleri ve onun dünyayla olan ilişkisiyle mukayese ettiğimizde Osmanlı’nın son döneminde ve Türkiye Cumhuriyeti kurulduktan sonra kurulma süreçlerinde, Kuvayımillie hareketinde milliyetçiliğin temelde kendi varlığını korumaya dönük bir müdafaa milliyetçiliği şeklinde teşekkül ettiğini söyleyebiliriz. Bu milliyetçilik kuruluş döneminde rahmetli Ziya Gökalp yine bunun çok çeşitli eserlerini verdi, Azerbaycan’da Hüseyinzade Ali aynı şekilde o dönemde, İsmail Gaspiralı, işte “Fikirde, dilde birlik.” diye sloganlaşan ifadelerle Rusya’daki gelişmenin de etkilediği bir milliyetçilik tahayyülünü paylaştı. Bunun, tabii, şairleri, edebiyatçıları oldu, siyasal ve toplumsal entelektüel hareketler böyledir, çok çeşitli şairler vardır küresel ölçekte,

farklı milliyetçiliklerin de aynı şekilde. Türk milliyetçiliğinin düşünürleri dediğimizde rahmetli Erol Güngör'ü, Mümtaz Turhan'ı ve onun etrafında Mehmet İzzet'i, Hüseyinzade Ali, Ziya Gökalp ve etrafında bulunan milliyetçilikle bağlantılı birçok ismi hatırlamak mümkün. Böylesine önemli bir siyasi hareketin, entelektüel hareketin elbette toplumda da siyasi olarak temsiline ilişkin çok çeşitli sembolleri ve örnekleri olacaktır. Cumhuriyet Halk Fırkası kurulduktan sonra ilkelerinden biri milliyetçilik oldu. Demokrat Parti, milliyetçiliği önemli bir kavram olarak telaffuz etti. Milliyetçi Hareket Partisi kurulduktan sonra kendisinin temel akıslarından biri olarak milliyetçiliği ifade etti ve ortaya koydu. Şöyle ifade etmek mümkün: 1904'te Yusuf Akçura "Üç Tarz-ı Siyaset"i yazdığında biraz da hayatın olağan akışının dışında tahmin ediyorum biraz steryotipler çıkarmak için Batıcılık, İslamcılık ve Türkçülük şeklinde Osmanlı'daki hareketleri ve cumhuriyete intikal eden mirası ifade etmişti. Şüphesiz, Batıcılık dediğimizde bu bir bakıma yerli kültür, dinî hayat ve aynı zamanda milliyetçiliğe ilişkin çok çeşitli unsurlarla ilişki içerisindeydi. İslamcılık dediğimizde de aynı şekilde. Bunun çeşitli örneklerine baktığımızda, bu fikirlerin çok steril mecralar içerisinde aktığını söyleyemeyiz, hep birbirleriyle alışverişleri olmuştur ama üç temel istek temelde var oldu hep.

Şimdi, bizim burada yapmaya çalıştığımız, Osmanlı'dan cumhuriyete intikal eden, toplumsal ve entelektüel hayatımızda çok önemli rol oynayan milliyetçiliğin siyasi temsillerinden önemli bir yaklaşımı ifade eden rahmetli Sayın Alparslan Türkeş'in adını ve hatırasını yaşatmak için Adana'daki üniversiteye onun adını vermektir. Kanaatim şudur: Bizim toplumumuz çok çeşitli toplumsal, kültürel tartışmalar yaşadı; geçmişte yaşadı, gelecekte de muhakkak yaşayacaktır ama hayatın akışı içerisinde bana öyle geliyor ki geçmişte bıraktığımız tartışmaların toplamı hepimiz için ortak bir kıymete sahip ve bizim bir bakıma ortak geçmişimizi oluşturuyor. Yani bir zamanlar Necip Fazıl mı Nazım Hikmet mi tarzında birtakım dikotomiler, karşıtlıklar oluşturuldu ama sanıyorum bugünkü kuşaklar geçmişe baktıklarında hem Necip Fazıl'ı hem Nazım Hikmet'i rahatlıkla okuyabilirler ve aslında her ikisinin de bizim ortak kültürümüzün, ortak hayat alanımızın insanları olduğunu, geçmişteki çatışmaların ötesinde kavrayabilirler diye düşünüyorum. Nazım Hikmet'in "Atlılar atlılar kızıl atlılar/ Atları rüzgâr kanatlılar/ Rüzgâr kanatlı atlılar gibi geçti hayat/ Akar suyun sesi dindi/ Gölgeler gölgelendi, renkler silindi." şiirini okuyan bir köy çocuğu orada ırmağa yansıyan bir söğüdün resmini hatırlayabilir veyahut da Necip Fazıl'ın son derece yaygın "Sakarya" şiirini okuyan bir insan Sakarya'ya baktığında bu ülkenin ortak ruhuna ilişkin o şiirde temsil edilen birtakım anlamlara dokunabilir. Benim kanaatim, rahmetli Alparslan Türkeş'in de geleceğe ilişkin siyasal mirasıyla birlikte, geçmişte kalmış anlamları ve değerleriyle birlikte toplumun ortak değer hanesinde yerini aldığıdır; birçok başka isim gibi. Bu çerçevede, böyle bir ismin verilmesinin uygun olacağı düşüncesiyle bu kanun teklifini değerli Komisyonun takdirlerine sunduk.

Beni dinlediğiniz için çok teşekkür ediyorum.

Sağ olun.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bostancı.

Milliyetçi Hareket Partisi Grup Başkan Vekili Sayın Erkan Akçay aramızda.

Buyurun Sayın Akçay.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Teşekküre ederim Sayın Başkan.

Değerli milletvekili arkadaşlarım, Adana Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin adının Adana Alparslan Türkeş Bilim ve Teknoloji Üniversitesi olarak değiştirilmesini öngören kanun teklifi münasebetiyle bir araya geldik. Muhterem heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

9 Şubat 2019 Cumartesi günü Adana’da Milliyetçi Hareket Partisinin kuruluşunun 50’inci yıl dönümü vesilesiyle bir araya geldiğimizde Sayın Genel Başkanımız, Sayın Cumhurbaşkanımızın kendilerini arayarak Adana Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin isminin Adana Alparslan Türkeş Bilim ve Teknoloji Üniversitesi olarak değiştirilmesini düşündüklerini ifade etmiştir. 18 Şubat Salı günü de Adalet ve Kalkınma Partisi Grup Başkanı Sayın Naci Bostancı ilgili kanun teklifini Meclis Başkanlığına sunmuştur.

Öncelikle, Adana Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin adının Adana Alparslan Türkeş Bilim ve Teknoloji Üniversitesi olarak değiştirilmesine vesile olan Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan’a, kanun teklifini hazırlayıp sunan Adalet ve Kalkınma Partisi Grup Başkanı Sayın Naci Bostancı’ya, bu toplantıda bir araya gelerek kıymetli katkılarını sunacağına inandığım muhterem milletvekillerimize Milliyetçi Hareket Partisi Grubu adına en içten teşekkürlerimizi sunuyorum.

Bu kanun teklifinin Alparslan Türkeş adının, 50’nci kuruluş yıl dönümünde mahsusen bir bilim ve teknoloji üniversitesine verilmesi, ayrıca bu üniversitenin, partimizin kuruluşunun gerçekleştiği ve Başbuğ’umuz Alparslan Türkeş’in 3 defa milletvekili seçildiği Adana’da bulunmuş olması ayrı bir anlam, ayrı bir güzellik getirmiş ve memnuniyet verici bir tevafuk olmuştur. Bu vesileyle Başbuğ’umuz Alparslan Türkeş’i rahmet ve minnetle anarken Alparslan Türkeş Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin ülkemize, milletimize, bilim ve teknoloji dünyasına ve Adana’mıza hayırlı olmasını diliyor, muhterem heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

Teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Akçay.

YÖK Başkan Vekilimiz aramızda.

İlave etmek istediğiniz veya söz talebiniz var mı Sayın Kapıcıoğlu?

Buyurun Sayın Kapıcıoğlu.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Ben de Komisyonunuzun değerli üyelerini saygıyla selamlıyorum.

Bu söylenenlere ilave edeceğimiz bir husus yok. Şunu söyleyebilirim: Burada, yurdumuzda pek çok üniversitemize, belli bir dönem ülkemize hizmet etmiş ve ülkemizin ilerlemesinde faaliyet göstermiş değerli siyasi liderlerin adlarının verildiğini biliyoruz. Bunlar da Sayın Necmettin Erbakan, Sayın Süleyman Demirel, Sayın Bülent Ecevit gibi. Aynı şekilde, Alparslan Türkeş’in de bir üniversitede isminin yaşatılması bu çerçevede değerlendirilebilecek bir husustur.

Komisyonunuzun takdirlerine arz ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Kapıcıoğlu.

Şimdi Komisyon üyelerine istem sırasına göre söz vereceğim söz talebi varsa.

Sayın Serkan Topal, buyurun.

SERKAN TOPAL (Hatay) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Değerli milletvekili arkadaşlarım, hepinize saygılarımı sunuyorum.

Sayın Bostancı’yı –sonradan katılmama rağmen- çok dikkatlice dinledim, özellikle Osmanlı’dan bu yana milliyetçiliği çok güzel anlattı. Ben de söylediğiniz her cümlenin altına imzama atıyorum, teşekkür ediyorum bu bilgilerinizden dolayı.

Az önce de dediğiniz gibi, birçok liderin üniversitede adı var. Biz de Adana Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin adının “Adana Alparslan Türkeş Bilim ve Teknoloji Üniversitesi” olarak değiştirilmesine destek veriyoruz.

9 Şubat kuruluş yıl dönümünüzü biz de kutluyoruz.

Üniversitelerle ilgili görüşlerimi sonradan söyleyeceğim. Bu konuda destekliyoruz.

Teşekkür ediyorum, saygılarımı sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Topal.

Sayın Tiryaki, buyurun.

MEHMET RUŞTU TİRYAKİ (Batman) – Teşekkür ederim Başkan.

Aslında çok farklı görüşlerim var ama bunu uzun uzadıya burada anlatmak istemem çünkü büyük bir tartışma konusu. Çünkü bizim ülkemizde politik bilinçten çok politik tercihler ön planda. Dünyayı algılamamıza yol açan şey bu. Bu, birbirimizi birbirimize yaklaştıran değil, uzaklaştıran bir şey. Birkaç şey söyleyeyim.

Siyasi kişiliklerin, siyasi parti liderlerinin neredeyse tamamının adının üniversitelere verilmesini bir parça tartışılır buluyorum kişisel olarak çünkü şöyle: Akademiye katkısı, bilim dünyasına katkısı değil de siyasal temsiliyetine bakarak üniversitelere isim verilmesi gerçekten o üniversitelere bir katkı sunuyor mu, bu açıdan tartışılır. Yoksa merhum Alparslan Türkeş’in şahsını falan tartışmak istemem, temel gündemimde böyle bir şey yok. Genel olarak siyasi kişiliklerin değil de akademiye, akademi dünyasına geçmiş yıllarda, geçmiş yüzyıllarda bu ülkeden katkı sunan insanlar var. Keşke ve öncelikle onların ismini vermiş olsak. Bu ülkenin, bu toprakların geçmişinde adlarının üniversitelere verilmesi gereken çok sayıda insan var fakat bu tartışma –bir daha söylüyorum- merhum Alparslan Türkeş üzerinden yürütülecek bir tartışma değil. Fakat biz üniversitelerin adlarını belirlerken her nedense aklımıza ilk önce siyasal kişilikler geliyor, birkaç tanesini Sayın Başkan Vekili de söyledi. Çünkü üniversitelere de aslında akademinin gözüyle değil başka bir gözle bakıyoruz. Bugüne kadar yaptıklarımız bu ülkenin üniversitelere gerçekten çokça katkı sunmadı. Ben Mecliste de birkaç kez söyledim, bunu hepimiz biliyorsunuz, ilk 500 üniversite içerisinde bizim ülkemizden maalesef bir üniversite yok, dünyadaki ilk bin üniversite içerisinde de yalnızca 3 tane üniversitemiz var. Dolayısıyla bu işler maalesef üniversitelere katkı sunmuyor, üniversitelerin dünyadaki yerlerine katkı sunmuyor. Bu tartışmadan bağımsız olarak söylüyorum bunu.

Keşke daha geniş konuları tartışabilsek. Mesela, ben Milli Eğitim Komisyonumuzun tartışması gereken çok daha farklı başlıklar olduğunu düşünüyorum. Keşke gündeme bunlar gelse, bu sorunları çözsük. Mesela, işte, atama sistemindeki mülakat gibi, Milli Eğitim Bakanlığında bir öğretmenlik meslek yasası hazırlığı var, bizim bu yasayla ilgili hiçbir bilgimiz yok Sayın Başkan, umarım sizinle paylaşıyorlardır. Eğer sizinle paylaşırlarsa ve siz de bu Komisyonun üyesi olarak bizlerle paylaşırsanız bunu, emin olun, naçizane görüşlerimizi, katkılarımızı sunarız. Daha önce de söyledim, Sayın Bakanla katıldığımız toplantılarda da bunu dile getirdim. Bütün bilgi birikimimiz her ne kadarsa bu Komisyonla paylaşmaya, daha iyisini yapmaya hazırız.

YÖK Başkan Vekili burada. “Toplumsal cinsiyet bizim kültürümüze uygun değil.” diye bir tartışmanın yürüdüğü bir dönemden geçiyoruz, bu da büyük bir talihsizlik. Yeri midir, değil midir bilmem ama toplumsal cinsiyeti tartışılır bulan bir YÖK Başkanının yaşadığı bir ülkede yaşamak benim açımdan çok üzüntü verici bir şey. Sürçülisan olduğunu düşünmüyorum çünkü ayrıntılandırdı Sayın Başkan bunu.

Üniversitelerin çokça sorunu var, barış akademisyenleri meselesi var. Barış akademisyenleri sadece barış istedikleri için, belki dilleri eleştirilebilir, katılmayabiliriz, doğru bulmayabiliriz, eksik bulabiliriz, bu başka bir iş ama sadece barış istedikleri için -doğru veya yanlış biçimde- yüzlerce değerli akademisyen -ki bunlardan birisi şu anda aramızda, sevgili İbrahim Kaboğlu Hocamız- üniversiteden ihraç edildi bu ülkede ve bu barış akademisyenleri sadece düşüncelerini açıkladıkları için hapis cezalarına çarptırıldı, yüzlercesi yargılanıyor ve yargılanmaya devam ediyor. Biz böyle bir ülkede yaşıyoruz. Akademi dünyasının böyle bir sorunu var. İhraç edilen on binlerce öğretmen var bu ülkede ve bu ihraç edilen öğretmenler ne için ihraç edildiklerini bilmiyorlar. Gidip savcılığa başvuruyorlar, “Ben terör örgütlerinin üyesiymişim, iltisaklıymışım, bu yüzden beni ihraç etti bu Hükümet. Benim gerçekten böyle bir suçum var mı, yok mu?” diye kendilerine savcılığa ihbar ediyorlar ve hepsi “Bu iddialarla ilgili somut bir bilgi, belge yoktur, kovuşturmaya yer yoktur.” diye karar alıyorlar ama hâlâ bu binlerce öğretmen geri döndürülmüş değil. Bilgi Edinme Hakkı Kanunu uyarınca kurumlara başvuruyorlar, bilgi alamıyorlar. Başbakanlık Bilgi Edinme Değerlendirme Kuruluna itiraz ediyorlar, Başbakanlık Bilgi Edinme Değerlendirme Kurulu diyor ki: “4982 sayılı Yasa kapsamında değil. Kurumlar size bilgi vermek zorunda değil.” Dava açıyorlar, idare mahkemesi diyor ki: “Burada bir işlem yok.” Danıştaya, bölge idare mahkemesine gidiyorlar: “İdare mahkemesinin kararı doğrudur, bir idari işlem yok.” deniyor. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine başvuruyorlar, o arada Hükümet bir atak yapıp komisyon kuruyor. Anayasa Mahkemesine Cumhuriyet Halk Partisi bu KHK’lerin iptali için başvurdu, Anayasa Mahkemesi incelemeyi, “OHAL KHK’sini ne usul ne esas açısından inceleyemem.” dedi. Dolayısıyla insanlar haklarını bile arayamıyorlar. Hani bu açıdan da böyle bir sorunla da karşı karşıyayız ama bu Komisyonla maalesef biz bunları da tartışmıyoruz. Keşke bu komisyonlarda bütün bu başlıkları tartışabilsek. Bu başlıkları tartışmamızı bekleyen binlerce, yüz binlerce kamu görevlisi var, akademisyen var, öğretmen olarak atanmayı bekleyen insanlar var, öğretmen olarak görev yapan insanlar var. Umarım biz bu komisyonlarda bu başlıkları da ayrıntılı olarak tartışırız.

Bir daha başta söylediğimi söyleyeyim çünkü yanlış anlaşılmak istemem: Merhum Alparslan Türkeş’in şahsı üzerinden bu söylediklerimi değil, genel olarak üniversiteye nasıl baktığımı söylemek için dile getirdim. Şimdilik söyleyeceğim bunlar.

Çok teşekkür ediyorum Sevgili Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Tiryaki.

Bir hususu hatırlatmak istiyorum: Malumunuz olduğu üzere, Komisyon Başkanı seçildikten sonra ilgili bakanlıklarımızla, önce Millî Eğitim Bakanımızla biliyorsunuz, bir toplantıda, kahvaltıda beraber olduk; sonra Kültür Bakanımızla, ardından Gençlik Spor Bakanımızla ve 6 Şubatta da Sayın Millî Eğitim Bakanımızı burada ağırladık ve biliyorsunuz, bu bahsetmiş olduğunuz hususların aşağı yukarı hepsi gündeme geldi, etraflıca tartışıldı.

Komisyon üyelerimizden başka söz talebi yok.

Komisyon üyesi olmayan milletvekili arkadaşlarımızdan Sibel Özdemir Hanım’ın bir talebi var.

Buyurun.

SİBEL ÖZDEMİR (İstanbul) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Evet, değerli Komisyon üyeleri, değerli bürokratlar; hepinizi ben de saygıyla selamlıyorum.

Açıkçası üniversitelerle ilgili bu değişikliğin yapılacağını geçen hafta Plan ve Bütçe Komisyonuna gelen Adana Milletvekili Tamer Dağlı’nın bir kanun teklifi oldu ve orada benim de bir akademisyen olarak dikkatimi çekti ve torba kanununun ismi de Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu. Burada baktığımız zaman, işte Adana Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin isminde bir değişiklikle ilgili 3 madde

var. Geçen hafta toplanacaktı Plan ve Bütçe Komisyonu ancak bir erteleme oldu ve salı günü toplandı. Biz de Değerli Hocam Kaboğlu'yla birlikte gittik ancak teklifin çekildiğini öğrendik, işte Millî Eğitim Komisyonuna devredildiğini. Öncesinde de Plan ve Bütçe Komisyonunda bu tür üniversite isimleri değişikliği olmuştu ve ciddi anlamda biz de eleştirmiştik, bunun Millî Eğitim Komisyonunda tartışılması gerektiğini, hem üniversitelerin isimleri ve bu bağlamda asıl tartışılması gerekenin üniversitelerin sorunları olması gerektiğini söylemiştik. Bu defa böyle bir uygulama olmuş ama geçen defa yapılan üniversite isim değişiklikleri Plan ve Bütçe Komisyonunda oldu. Ya bu bir keyfîlik, bir tutarsızlık oluyor açıkçası. Yani biraz daha dikkatli bir yaklaşımın izlenmesi gerektiğini vurguluyorum. İşte bugün de Değerli Naci Bostancı Hocamızın imzasıyla buraya indirildi bu yasa teklifi. Evet, Sayın Bostancı da her zamanki gibi önemli, derinlikli bir konuşma yaptı.

Burada baktığımız zaman, evet, gerekçede de zaten belirtilmiş; işte kalkınması, ilerlemesi için ülkemizin katkıları olan isimlerin üniversitelerde belirlenmesi gerekçesi var. Burada, dediğimiz gibi, Sayın Alparslan Türkeş'in siyasi hayatımızdaki milliyetçiliği ya da o gelenekteki yeri tartışma konusu değil bugün burada ama burada üniversitelerin gerçekten isimlerinin değişikliğiyle ilgili bence önemli bir tartışma yapmamız gerekiyor. İşte verilere baktığımız zaman bugün üniversite camiasının 7,5 milyon öğrenci ve yaklaşık 60 bini aşan bir akademik kadrosu var ve gerçekten bu yapının işlevi, kalitesi, niteliği ülkemizin kalkınması açısından çok önemli yani isimlerinden ziyade nitelikleri ve sistemleri, yapısı, kalite konusu ki YÖK'ün bu konudaki çalışmalarını da biliyoruz. Aynı zamanda bu üniversite içerisindeki öğrencilerin ve en önemlisi de akademik kadronun mutluluğu, bu motivasyonlar, bunlar çok önemli, bunları gerçekten dikkatli bir şekilde tartışmak gerekiyor çünkü ciddi sorunlar hâlâ devam ediyor, özellikle kadro sorunları. Sayın Başkan Vekilimiz, siz de biliyorsunuz, norm kadrolarla ilgili -bugün burada katılamadı, eğitim politikalarından sorumlu Genel Başkan Yardımcımız Yıldırım Kaya'nın da bana bir bilgi notu oldu- gerçekten bu norm kadrolarda, işte Kasım 2018 tarihinde yayınlanan yönetmelikle birlikte bir değişiklik yapıldı ve burada gerçekten o kadrolara nasıl atamalar yapıldığı bilinmiyor. Burada ciddi sıkıntılar var, bunu tekrar değerlendirmeye almanız gerekiyor. Sayın Kaya eminim notunu da size ulaştıracaktır. Bu kadroların belirlenmesi, rektörlerin keyfî atamaları, o norm kadrolardaki sıkıntıları burada tekrar dikkatinize sunuyorum. Kadro sorunları var, bunlar önemli, özerklik sorunu, bunu gerçekten çok tartıştık, rektör atamalarındaki sıkıntılar, bunların tekrar gündeme getirilmesi gerekiyor ama böyle çok ciddi sorunların yaşandığı bir ortamda ki YÖK Kalite Kurulunun bir raporundaki sonuca göre üniversitemiz bugün vizyon, misyon, strateji ve hedeflerini ancak yüzde 20 ve 25'i oranında gerçekleştirebiliyor. Bence Millî Eğitim Komisyonunun asıl tartışması gereken konu bu. Sorunları ne bu üniversitelerin, sıkıntılar neler ve bunlar nasıl aşılabılır; bunlara dikkat çekmemiz gerekiyor.

Üniversite ismine geldiğimiz zaman, tekrar başa döndüğümde, geçen dönemde bizim en çok tartıştığımız şey üniversitelerin bölünüp parçalanmaları ve isimlerinin değiştirilmesi oldu. YÖK'ün kaliteyle ilgili bir çalışması vardı geçen dönemden hatırladığım ve değerli bir çalışmaydı, onun dışında gerçekten bununla ilgili pek bir şey yapılmadı üniversitelerle ilgili. 30'a yakın üniversitenin adı değiştirildi neredeyse, şimdi üniversitelerin isimleri -siz değerli Komisyon üyeleri, burada çok değerli akademisyenler var- gerçekten çok önemlidir, dünyanın her yerinde yani gelenekselleşmiş isimler, sadece o ülkenin sınırları değil, o ülkenin sınırlarını da aşan evrensel isimler, yüz yıllar, iki yüz yıllar devam eden, o üniversitenin ismiyle özdeşleşen yapıları, nitelikleri, kaliteleri, bunlar çok önemli ve çok değerli şeyler üniversiteler açısından.

Şimdi, geçen Gaziantep Bilim ve Teknoloji Üniversitesinde de aynı sorun yaşandı. Şimdi, bu üniversite 2011 yılında kurulmuş ve bu üniversiteyi tercih eden öğrenciler var. Şimdi, bir anda bu üniversitenin ismi değiştiriliyor, Gaziantep Bilim ve Teknoloji de oldu İslam Bilim ve Teknoloji

Üniversitesi. Burada isimlerle ilgili bir tartışma yok. Böyle, gerçekten biz geleneksel hâle getirmemiz gerekirken, kalıcı kılmamız gerekirken bir anda o üniversite öğrencileri açısından baktığımız zaman, empati yaptığımızda sabah kalktuklarında başka bir üniversite ismiyle karşı karşıya kalacaklar. Dediğimiz gibi, burada gerçekten Sayın Türkeş buranın tartışma konusu değil zaten, Sayın Türkeş'in Türk siyasetindeki konumu ya da bir üniversiteye işte verilip verilmemesini uygun olup olmaması tartışılmaz dahi, bu konuda bir sıkıntı yok ama bunlara biraz dikkat etmemiz gerekiyor, bu konuları önemsememiz gerekiyor. Çünkü gördüğümüz kadarıyla bunun yolu açıldı ve sürekli bir üniversitelerin ismi değişiyor. Sayın Grup Başkan Vekili Akçay da şöyle söyledi konuşmasında, dedi ki: "Sayın Cumhurbaşkanının bir sözü oldu." Baktığımız zaman, seçim öncesi bir süreç, siyasi liderlerin birbirlerine sözleri, jestleri; bunlarla değiştirilmemeli üniversitelerin isimleri. Bu üniversiteyi kurarken buraya Alparslan Türkeş Bilim ve Teknoloji Üniversitesi ismini koysaydık hiçbir sorun ve sıkıntı olmayacaktı, burada oy birliğiyle geçecek bir karardı, hiçbir sorun da sıkıntı da olmazdı ama burada gerçekten biraz daha ben dikkatli olunması gerektiğini söylüyorum, o öğrencilerin kazanılmış haklarının dikkate alınması gerektiğini düşünüyorum. Neticede Sayın Türkeş belli bir siyasi gelenekten gelen bir isim, değerli bir isim, bu tartışmasız ama üniversiteleri bizim evrensel kılmamız gerekiyor; isimleriyle, yapılarıyla, çalışmalarıyla ama bugün bizim üniversitelerimiz gerçekten ciddi kaos içindeler. Ben de bir akademisyenim, o yapının içinden geldim ve burada gerçekten bunları düzeltmek için de her çalışmada, her komisyonda bunları dile getirmeye çalışıyorum. Biz üniversitelerin nitelikleri, kaliteleri, evrensellikleri, özerklikleri, yapıları, mezunlarımızın kalitesi, dünyayla yarışacak nitelikte mezunlar yetiştirmek... İçlerinde enstitüler kurabiliriz, bu değerli isimleri verebiliriz o enstitülere de, bunlara çok imkân var; içlerinde enstitüler kurarak çok değerli, katkı sunmuş isimlerimizi daha fazla verebiliriz. Bunlara ben dikkatinizi çekmek istedim.

Bir beyin göçü var değerli Komisyon üyeleri, Türkiye'de ciddi bir beyin göçü var ve en çok da beyin göçü yapan akademisyenler, nitelikli insan kaynağımız çünkü mutlu değil bu kadrolar. Sayın Komisyon üyesi dile getirdi, geçen haftalarda akademisyen Sayın Bülent Şık'ın davasını izleme şansım oldu. Gerçekten bir akademisyen olarak çöz üzüldüm ve oraya gittiğimde, adliyeye birçok akademisyen ağır ceza mahkemeleri arasında koşturuyor. Ya bu Türkiye için iyi bir görüntü değil, hoş bir görüntü değil bu. Suçlu olabilir, bu sadece akademisyenlere özgü bir şey değil, hepimiz için bir suça bulaşma olabilir ama bunun iddianamesi olur, suçlu olduğu ispatlanır ve belli bir ceza alır, kimse de ilgilenmez zaten o süreçle. Ama suçları ispat edilmeden birçok insanın ve de akademisyenlerin, bu, dünya açısından da, bizim görüntümüz açısından da iyi görünmüyor... Belki bunlara, bu konulara YÖK Başkanlığımız ve Millî Eğitim Komisyonu biraz daha hassasiyet gösterebilir.

İsmi muhtemelen değişecek üniversitenin, öğrencilerine ve üniversitelerimize, üniversite camiasına hayırlı olsun diyorum.

Teşekkür ediyorum söz hakkı verdiğiniz için.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Özdemir.

Buyurun Sayın Kaboğlu.

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) – Teşekkürler.

Sayın Başkan, değerli üyeler; hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum.

Belki benim burada kıdem itibarıyla birçoğunuza göre bir özelliğim var, o da adı üniversiteye verilmesi önerilen Sayın Türkeş'in sesini -27 Mayıs ihtilali veya o zamanki deyimle ihtilal, sonra devrim dendi, sonra darbe- henüz ilkokul çocuğu iken radyodan duymuş olmam 1960'ta; öbür taraftan ise adları verilen, kişi adları taşıyan üniversiteler olarak Montesquieu Üniversitesi, Descartes Üniversitesi gibi dünya çapında ünlü olan üniversitelerde öğretim üyeliği yapmış olmak.

Şimdi, tabii ki her zaman ülke gerçekleri ile dünya gerçekleri örtüşmeyebilir ama Atatürk'ten bu yana hep çağdaş uygarlık düzeyini hedeflediğimize göre, Sayın Cumhurbaşkanı da bunu zaman zaman vurguladığına göre belki bizim hedefimiz gerçekten çağdaş uygarlık düzeyi olmalıdır diye düşünüyorum. Çağdaş uygarlık düzeyinin yolu da üniversitelerden geçer, bilimden geçer. Sayın Bostancı bir üniversite mensubu olarak bunu çok iyi bilir. Bu açıdan burada adları telaffuz edilen Nazım Hikmet, belki Yaşar Kemal gibi dünya çapında tanınmış olan Türk yazarların, Türkiyeli edebiyatçıların da belki üniversitelerde adının anılması, onların adlarının verilmesi kuşkusuz daha farklı olurdu, daha anlamlı olurdu. Ama burada Türkeş'in adının üniversiteye verilip verilmemesi sorunundan önce sevgili meslektaşımın dile getirdiği üzere ve benim de uzmanlık alanım vesilesiyle bu işlerin bir tür kotarımla tarzı, bir tür yürütülme tarzı açısından karşı karşıya geldiğimiz sorunları, hangi görüşe mensup olursak olalım zannediyorum, biraz tartışmamız ve aynı yanlışlara düşmememiz gerekir diye düşünüyorum özellikle üniversite mensubu olmam nedeniyle. Tabii ki Türkiye açısından eski Sayın YÖK Başkan Vekilimiz burada, beni üniversite temsilcisi olarak görmüyordur, "Yurt dışında bekliyorlar, madem ki seyahat olanağınız oldu, yarım kalan derslerinizi tamamlayın." biçiminde...Ama o farklı bir konu kuşkusuz ona girecek değilim. Ama beyin göçünden çok söz edildiği bir dönemde aynı zamanda bilim kıymından habersiz olmak diye bir lüksümüzün de olmadığını belirtmek istiyorum.

Şimdi, burası şöyle önemli sayın vekiller, değerli başkanlar, üyeler; şöyle bir sorunuz var, Sayın Akçay'la da zaman zaman Genel Kurulda bu konuyu farklı biçimlerde dile getiriyoruz, zaten kendileri de bir biçimde her ne kadar AK PARTİ'yle müttefik olsalar da sorunları görmezlikten gelmiyorlar, gelmemeleri de gerekir, şöyle ki: 6771 sayılı Kanun değişikliğinde en çok savunulan, destek istendiği sırada 3 kavram karşımıza çıktı; bir; erkler ayrılığı sağlanacak, iki; yasama özerkliği söz konusu olacak, üç; bunun da aracı kanun teklifi, kanun teklifi için artık Meclis tekeli söz konusu olacak diye ve bu da gerçekten diğer faktörler arasında "evet" oyunu pekiştirdi, artırdı. Tabii ki o tartışmalara girmeyelim. Ama özellikle bu teklif konusunda karşılaştığımız sorunlara dün Plan ve Bütçe Komisyonunda AK PARTİ'li üyeler de gerçekten rahatsızlıklarını dile getirdiler böyle olmamalı diye yani "Ya Anayasa'ya değiştirilelim, teklif bizden çıksın ya da Anayasa'ya uyalım, teklif bizden kaynaklansın" diye.

Şimdi, değindiği üzere, İslam üniversitesi gündeme geldiği zaman tabii ki bizim bu ülkede "Hayır, İslam adı konulmasın." diye bir karşı çıkma lüksümüz yok, dedik ki "Böyle bir ad verilebilir üniversiteye ama bu ad kurulu bir üniversiteye verilmesin, pekâlâ teoloji üniversitesi diyebilirsiniz, bir ilahiyat üniversitesi, yeni bir üniversite kurabilirsiniz, bu iddialı da olabilir dünya çapında, bunu yaparsınız." Bu şekilde farklı gerekçelerle çıkınca Komisyon Başkanı "Tamam, o zaman bunu müzakereye alalım." dedi ve müzakereye alındı yani Plan ve Bütçe Komisyonunda tartışma bitti, müzakereye alındı dolayısıyla partiler arasında uzlaşma sonucu bu çıkarılacaktı. Olmadı bu, Sayın Başkan "Hocam, benim irademin dışında." dedi, bunun ötesini söylemeyeyim. Kanun oylanır oylanmaz hemen rektör atandı. Ha, rektör belliymiş, kaynak belli ve üniversite böyle kuruldu. Sonra duyduk ki efendim, bu cemaat üniversitesi, şöyle dendi: "Cemaate bir mesaj mı? İslam'sa biz bunu sizden daha iyi biliriz." Şimdi bunlar olagelen hususlar.

Şimdi, biz Plan ve Bütçe Komisyonuna bu adla, YÖK Teşkilatı Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi diye torba kanunla çağrıldık, gittik, gittiğimiz zaman “Hayır, bu teklifin adı değişti.” dediler, “Nedir?”, “Adsız kanun teklifi hâline geldi çünkü YÖK teşkilatı çıktı.” dediler. Ondan sonra diğer konular görüşülmeye başlandı, “Peki, adı ne?” “Henüz adı yok.”, “Peki, teklif nereden?” Komisyon Başkanı sayıyor, birçok bakanlığın temsilcisi var, “Genel müdür altında temsilci istemiyorum.” dedi ama tabii gelen kişiler daire başkanı, genel müdür yardımcısı falan. En az 10 ayrı yerden gelen, böyle bir tür hani torbalama yöntemiyle yapılmış, hiç YÖK’le ilgisi olmayan maddeler ve maddeler dizisi.

Şimdi, ilginçtir, Genel Kurula geçtik. Cuma günü de burada, Ceza Kanunu hakkındaki reformu görmüştük hâkim ve savcılık atamasına dair. Şimdi düşünün, 4 temel kanun... Ama kanunda “Adalet Bakanlığı Müsteşarı, müsteşar yardımcısı” diyor, onlar duruyor, dedim ki: “Sayın üyeler, sayın başkanlar; biz 6771 sayılı Anayasa değişikliğine karşısız parlamenter rejime dönülmesi için, şimdi görüyorum ki siz de karşısız çünkü müsteşar yok artık ama ‘sınav komisyonunda, mülakat komitesinde müsteşar, müsteşar yardımcısı’ diyor, o zaman gelin anlaşalım, hiç değilse anayasal düzene dönelim.” Böyle bir şeyde de bulundum ama herhangi biçimde değişiklik yapılmadı, şu anda Genel Kurulda görüşülüyor. Çünkü burada paket biçiminde gelmiş. Hani sınav dedik, yargıçlık sınavında en çok tartışma nereden çıktı? FETÖ’cüler nasıl sızdı? Sözlü sınavlardan. “Gelin, sözlü sınavları kamera kaydına alalım.” “Yok.” dendi falan. Dolayısıyla bu tabii konumuz değil. Hani buraların işlevi de gerçekten, Komisyonunun işlevi Genel Kuruldan önce yasama çalışmasının mutfağı olmalı, şu ana kadar ben birçok komisyona gittim ama olmadı, olanlar da Plan ve Bütçe Komisyonunda olduğu gibi Genel Kurula gidinceye kadar değişti.

Şimdi, buna gelince, izninizle, uzatmamak için, burada üç sorun dikkatimi çekiyor. Şimdi Sayın Bostancı her ne kadar konuya milliyetçilik açısından yaklaştı ise de tabii Sayın Türkeş siyasal açıdan eğer Demirel’le, Menderes’le, Ecevit’le karşılaştırılacaksa bence siyasal unvanıyla, siyasal mevkiisiyle karşılaştırılmalı yani Başbakan yardımcısı. Ama burada hâlen hayatta olan birçok Başbakan var. Peki, acaba o açıdan baktığımız zaman Başbakanlar şunu düşünmezler mi: Peki, bizim arkamızda da ya da Mecliste bizi temsil eden bir parti olsaydı, bizim adımız da verilseydi, mademki hayatta olmayan Başbakanların adları verildi, hatta hayatta olanların da verildi, o zaman, şimdi sıra Başbakan yardımcılarına geldiğine göre bizim hukukumuzu kim savunacak diye. Şimdi, bu konu, siyasal açıdan baktığımız zaman çok ciddi bir sorudur, yanıtı verilmesi gereken, aranması gereken bir sorudur. Ama Sayın Bostancı, ideolojik açıdan baktıysa o zaman tabii ki kuşkusuz farklı entelektüel birikimleri olan, Türkiye’de çok farklı kulvarlardan mücadele eden siyasetçileri de en azından anmak gerekir, Mehmet Ali Aybar gibi, Behice Boran gibi ya da daha farklı adları, onları da anmak gerekiyor. Fakat burada sorunu daha daraltacak olursam, Sayın Akçay dile getirdi, Sayın Cumhurbaşkanından bu inisiyatifin geldiği gibi, tıpkı İslam Üniversitesinde olduğu gibi.

Şimdi, burada ben de Sayın Akçay, 50’nci yılınızı kutluyorum ama 50’nci yılı 2019 boyunca 50’nci yıl olacak. Bunu açıkçası yerindelik açısından, zamanlama açısından acaba 31 Mart öncesi yapma gereği var mıydı? Yani yerindelik açısından belirttiğim gibi... Benim gönlümde Sancar gibi bilim alanında, Cahit Arf gibi bilim alanında veyahut da edebiyat alanında Nazım Hikmet gibi, Yaşar Kemal gibiler ama siyasal alanda olacak idiyse az önce değindiğim tarzda bir tartışma yapmamızın yerinde olacağını düşünüyorum. Ama zamanlama açısından acaba 31 Mart öncesi bunu yapmak... İki gündür şöyle duyumlar gelmeye başladı: “Acaba, hani bir yandan cemaate karşı İslam konusunda bizden kuşku duymayın, biz üniversiteyi de kurarız. İkincisi, evet, biz daha çok muhafazakâr maneviyatçı parti olarak tanınıyoruz ama Türklük bakımından da bizden kuşku duymayın, işte, bunu da yapıyoruz. Dolayısıyla, İslam-Türk sentezi bu şekilde sağlanır.” şeklinde birtakım duyumlar, söylentiler ortaya çıkmaya başladı.

BAŞKAN – Sayın Kaboğlu, toparlar mısınız?

İBRAHİM ÖZDEN KABOĞLU (İstanbul) - Tabii, zaten ben de toparlıyordum, teşekkür ederim.

Zamanlama olarak bir 31 Mart öncesi gerçekten... Evet, Sayın Bostancı'nın dile getirdiği -siyasal görüşüne katılımlı katılmayalım ama- bu topraklarda yetişen büyüklerimize, önderlerimize saygı duymak, minnetle anmak bizim borcumuz fakat bu, çok saygı duyduğumuz kişilikleri acaba, bir bakıma seçim öncesi üç beş oya indirgeme şeyimiz olmalı mıdır, bunu yapmalı mıyız? Bu bakımdan da, bu açıdan da konuya yaklaşılmasını istirham ediyorum ve Sayın YÖK Başkan Vekilimizi de sadece biraz önce değindiğim beyin göçü ve bilim kıyımı konusunda -kuşkusuz YÖK başka sorunlardan eğer başını alabilirse- bunu konuyu da düşünmelerini istirham ediyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Kaboğlu.

Değerli Komisyon üyelerimiz, tabii, üniversite isimleri konusunda Sayın YÖK Başkan Vekilimiz pek fazla geçmişe gitmedi ama 3 isim zikretti. Aslında üniversite isimlerine baktığımız zaman Gazi Meclisimizin ilk Başkanı Mustafa Kemal Atatürk'ün isminin verildiğini görüyoruz, birkaç üniversiteye. İnönü Üniversitesi var biliyorsunuz 2'nci Cumhurbaşkanımız İnönü'nün, rahmetli Sayın Bayar'ın biliyorsunuz, daha sonra Menderes'in, bunlar ifade edilmedi, sadece Özal, Erbakan, Ecevit dendi, şimdi Alparslan Türkeş. Yaşayan siyasetçilerimizden Sayın Gül'ün ismi verildi, Sayın Erdoğan'ın ismi verildi, Sayın Binali Yıldırım'ın ismi verildi. Bir de baktığımız zaman üniversite isimlendirmelerinde yer adlarının, işte, Hacettepe gibi, bir ilim adamlarından İbni Sina, sonra yeni kurulan özel üniversitelerde İbn Haldun olsun, Lokman Hekim gibi bazı isimler verildiğini biliyoruz. Dolayısıyla, bu isimlendirmenin de bizim üniversite isimlendirme geleneğimizle örtüştüğünü ifade etmek istiyorum.

Belki Sayın Akçay, ifade edecektir ama sadece şunu da söyleyeyim -eğer söz isterse Sayın Akçay'a vereyim- bildiğim kadarıyla 50'nci yıl kutlamaları partinin kuruluş tarihi isabet ettirildi 9 Şubat olarak.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Evet, 9 Şubat.

BAŞKAN - Dolayısıyla, bunun 31 Mart seçimleriyle bir ilintisini kurmanın pek doğru olmadığını düşünüyorum.

Sayın Erkan Akçay, söz ister miydiniz?

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Yok, teşekkür ederim.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyorum.

Sayın Dersim Dağ, buyurun.

DERSİM DAĞ (Diyarbakır) – Teşekkürler.

Ben de aslında Sayın Alparslan Türkeş şahsında değil ama yerel seçimler öncesi AKP'nin müttefiki olan MHP'ye jest yapılması için bu üniversitenin adının değiştirilmesini, böyle bir teklifi tartıştığımızı düşünüyorum. Keşke bu Komisyonunda aslında bunu değil de eğitimimizde ve üniversitelerde şu anda ciddi sorunlarımız var. Az önce değerli vekillerimizin de bahsettiği gibi birçok akademisyenlerin ihraç edilmesiyle üniversitelerin içi boşaltılmış ve şu an aslında üniversiteler bilim yuvası olmaktan çıkmıştır. Kesinlikle iktidarın tekeline alınmış üniversiteler vardır. Ülkemizde 206 üniversite olmasına rağmen şu anda ilk 500 üniversitede tek bir üniversitemiz dahi yer almamaktadır. Bence bu ciddi bir

eleştiri konusudur, kendimizi kesinlikle gözden geçirmemiz gerekir ve bu Komisyonunda aslında böyle üniversitelerin isimlerinin değiştirilmesi gibi konuların değil, eğitim hayatımızda, eğitim sistemimizde daha önemli ve daha büyük sorunların yer aldığı, bu sorunların tartışılması gerektiğini düşünüyorum.

Aslında ben eğitimdeki büyük sorunlardan olan birkaç soruna değinmek istiyorum. Bilindiği üzere ana dilde eğitimin olmayışı bence eğitim sistemimizdeki en büyük sorunlardan biri. Türkiye, birçok farklı dili, birçok farklı kültürü içinden barındıran bir ülke olmasına rağmen, aslında iktidarın tekçi politikalarından, tekçi dayatmalarından dolayı bu kültürel zenginliği yaşatamadığını ve geliştiremediğini düşünüyorum. Bilindiği üzere 2012-2013 eğitim öğretim yılından sonra seçmeli olarak ana dil eğitimi verilmeye başlandı ama bununla beraber pek çok Kürdoloji mezunu varken bunların birçoğunun ataması yapılmadı. MEB bu branşa sembolik sayıda öğretmen ataması yapmaktadır. 2014-2015 eğitim öğretim döneminde seçmeli ana dili alan öğrenci sayısı 85 iken, yine bu yılda, 2014 yılında sadece 17 öğretmen kadrosu açılmış, 2015'te 9; 2017'de ise sadece 3 ve 2018'de yine sembolik olarak sadece 3 öğretmen kadrosu açılmıştır. Bunun ciddi bir sorun olduğunu düşünüyorum. Ben de bir Kürdoloji mezunu Kürt dili ve edebiyatı mezunu olarak söylüyorum bunu. Bingöl gibi bir ilimizde aslında tamamı Zazaca Kürtçenin Zazaki lehçesini konuşurken ve seçmeli ders talebinin bu kadar yüksek olmasına rağmen şu ana kadar yani 2012-2013 eğitim öğretim yılından itibaren bu eğitimi verebilecek 2 öğretmenin atanmış olması bence ciddi bir sorun ve kesinlikle, eğitim sisteminde sorunlarımızın başında gelen, en büyük sorunun ana dilde eğitimin olduğunu düşünüyorum.

Yine aynı şekilde üniversitelerin birçok problemi var. Öğrencilerin barınma, üniversite kampüslerinin aslında şehir merkezlerinin dışında yapılması, şehir merkezine uzak yapılması ve öğrencilerin sosyal yaşamdan uzaklaştırılması, bireyselleştirilmesi ve üniversite kampüsleri içinde hiçbir şekilde sosyal aktivitelerin yapılmıyor oluşu yine aynı şekilde büyük bir sorun.

Barınma sorunu diyoruz. Çok fazla üniversitemiz var, 206 üniversitemiz var dedik ve aynı zamanda çok fazla da öğrencimiz var. Bu kadar öğrencimiz varken yurtların bu kadar yetersiz olması ve öğrencilerin aslında cemaatlere mecbur kılınıyor olması büyük bir sorun. Biliyoruz ki şu an sadece ve sadece barınma sorunundan dolayı FETÖ cemaatinde yer almış birçok kişi güvenlik soruşturmasına takılıyor ve mülakatı geçemiyor. Aslında bu da, yine, aynı şekilde, büyük bir sorunumuz.

Mülakat demişken bence bir diğer sorunumuz da, aynı şekilde, mülakat. Çünkü Bakanımız yaptığı açıklamada aslında mülakatlarda eksi 3 ve artı 3 puanın verileceğini söylemişti ama mülakat sonuçlarına baktığımızda bunun pek de öyle olmadığını görüyoruz. Birkaç tane örnek vermek gerekirse, Arife Kayrın-okul öncesi öğretmenliği branşında- aslında sınavda 87 almışken mülakatta 55 verilerek elenmiştir. Yine, aynı şekilde, Ayhan Bağışkondu -felsefe öğretmenliği branşında- 87 almışken mülakatta yine 55 verilerek elenmiştir. Bunun gibi birçok aslında... Yine, 93 alan Ayşe Duman'ın mülakatta 55 verilerek elenmesi aslında bunun, mülakatın şeffaf yapılmadığı, Bakanın kendi sözüne dahi sadık kalmadığı, kendi kendini yalanladığını görüyoruz. Eksi 3, artı 3 uygulamasının uygulanmadığını görüyoruz ve buna bağlı olarak aslında "Mülakat nedir?", "Mülakat şeffaf mıdır, değil midir?", "Bunun için elimizde bir kanıt var mıdır, yok mudur?" soruları da yine aynı şekilde aklımıza gelmektedir. Mülakatın yapıldığı yerde bir kamera sistemiyle aslında bunların kayıt altına alınması, mülakatın yapıldığı sırada sorulan soruların, verilen cevapların aynı şekilde kayıt altına alınması gerektiğini düşünüyorum. Bu mülakatlarda en azından şeffaf olunup olunmadığı ve denetlenebilir olması açısından böyle bir şey yapılması gerektiğini düşünüyorum.

Yine, aynı şekilde, eğitimdeki şiddet olayları bence tartışılması gereken ve eğitimdeki ciddi sorunlardan biridir. Biliyoruz ki daha geçenlerde genç bir öğretim üyemiz bir öğrencisi tarafından öldürüldü. Yine, aynı şekilde, İstanbul Avcılar'da 3 7'nci sınıf öğrencisi yani 13-14 yaşındaki öğrenciler birbirini bıçakladı ve 1 ölümlü sonuçlandı maalesef. Ben bunun artık güvenlik zafiyeti olduğunu düşünmüyorum, bunun daha çok toplumsal bir olay olduğunu düşünüyorum çünkü...

AHMET MÜCAHİT ARINÇ (İstanbul) - Bir şey sorabilir miyim size?

BAŞKAN - Pardon, müdahil olmayalım.

AHMET MÜCAHİT ARINÇ (İstanbul) - Siz bu Komisyona kaçınıcı defa katılıyorsunuz? İlk defa değil mi?

BAŞKAN - Sayın Arınç, lütfen...

DERSİM DAG (Diyarbakır) - Evet, ilk defa katılıyorum ama konuşmamı bölmezseniz...

AHMET MÜCAHİT ARINÇ (İstanbul) - Bunların hepsinin tartışılacağı bir ortam vardı daha önce, siz yoktunuz.

DERSİM DAĞ (Diyarbakır) - Konuşmamı bölmezseniz...

BAŞKAN - Sayın Dağ, lütfen toparlar mısınız.

AHMET MÜCAHİT ARINÇ (İstanbul) - Terörist cezazelerinde gezeceğinize Komisyona gelseydiniz, konuşurdunuz bunları.

DERSİM DAĞ (Diyarbakır) - Eğitimdeki şiddet olaylarında, yine, aynı şekilde, 13-14 yaşındaki kişilerin Avcılar'da birbirlerini bıçaklayarak ölmesi gerektiğini...

MEHMET RUŞTU TİRYAKİ (Batman) - Sizi niye rahatsız ediyor?

AHMET MÜCAHİT ARINÇ (İstanbul) - Bunların hepsi tartışıldı.

BAŞKAN - Sayın Dağ, konuya gelir misiniz?

DERSİM DAĞ (Diyarbakır) - Tamam, tartışılmış olabilir, tartışılmış olabilir.

BAŞKAN - Lütfen, İç Tüzük gereği, görüşmekte olduğumuz kanun teklifi hakkında konuşursanız...

DERSİM DAĞ (Diyarbakır) - Siz de, lütfen, rica ediyorum, konuşmamı bölmezseniz...

AHMET MÜCAHİT ARINÇ (İstanbul) - Bunların hepsi konuşuldu, tartışıldı.

BAŞKAN - Sayın Arınç, lütfen...

MEHMET RUŞTU TİRYAKİ (Batman) - Bir dakika...

BAŞKAN - Lütfen, konu hakkında konuşur musunuz Sayın Dağ.

MEHMET RUŞTU TİRYAKİ (Batman) - O kadar ayıp bir şey söylüyorsunuz ki, çok ayıp bir şey söylüyorsunuz.

BAŞKAN - Sayın Tiryaki...

MEHMET RUŞTU TİRYAKİ (Batman) - "Ezberletilmiş..." ne demek ya?

AHMET MÜCAHİT ARINÇ (İstanbul) - Beyefendi, bir Komisyonun asıl üyesinin...

MEHMET RUŞTU TİRYAKİ (Batman) - Bakın, milletvekili kendi el yazısıyla yazdığı notlar üzerinden konuşuyor.

BAŞKAN - Arkadaşlar, böyle bir uygulama yok.

Sayın Tiryaki, Sayın Arınç; lütfen, karşılıklı konuşmayalım.

FEHMİ ALPAY ÖZALAN (İzmir) - Konumuz bu değil efendim, konumuz bu değil.

AHMET MÜCAHİT ARINÇ (İstanbul) - Komisyonun bir üyesi eğer gelmeyip bunları...

MEHMET RUŞTU TİRYAKİ (Batman) - Ama diyorsunuz ki: "Size ezberletilmiş sözler..." Size ezberletilmiş sözler ne demek ya?

BAŞKAN - Pardon...

MEHMET RUŞTU TİRYAKİ (Batman) - Bir milletvekilliyle konuşuyorsunuz ya.

BAŞKAN - Sayın Dağ, lütfen, toparlar mısınız, konuyla ilgili konuşun.

DERSİM DAĞ (Diyarbakır) - Saygı çerçevesini aşmazsak iyi olur.

AHMET MÜCAHİT ARINÇ (İstanbul) - Beyefendi, terörist cenazelerinde gezmek yerine Komisyona gelseydi eğer bunların hepsini söylediniz, biz de dinlerdik.

BAŞKAN - Sayın Arınç, lütfen...

MEHMET RUŞTU TİRYAKİ (Batman) - Tamam, ben katıldım. Yani şimdi ben buna niye katıldığımı da anlatabilirim, yeri değil ki burası.

BAŞKAN - Tamam, karşılıklı konuşmayalım. Sayın Dağ, buyurun, toparlayın konuşmanızı.

DERSİM DAĞ (Diyarbakır) - Yine, aynı şekilde, eğitimdeki şiddet olaylarına...

BAŞKAN - Yalnız, konuyla ilgili konuşursanız... Bakın, İç Tüzük gereği, biz burada bir konuyu görüşüyoruz.

DERSİM DAĞ (Diyarbakır) - Evet, konuyla ilgili konuşuyorum.

BAŞKAN - Eğer o konuda bir görüşünüz varsa, lütfen...

DERSİM DAĞ (Diyarbakır) - Ben de aslında bu konunun değil farklı konuların konuşulması gerektiğini düşünüyorum.

BAŞKAN - Sayın Dağ, bakın, Komisyonumuzun üyesisiniz ve bu toplantılarımıza ilk defa katıldınız.

DERSİM DAĞ (Diyarbakır) - Evet, olabilir.

BAŞKAN - Biz bu konuların tartışılacağı zeminleri Komisyon üyelerimiz için hazırladık, ilgili bakanlarımızla müteaddit toplantılar yaptık, bundan sonra da yine yapacağız.

DERSİM DAĞ (Diyarbakır) - Ben de burada kendi düşüncelerimi söylüyorum, müdahale edip çözümünü bölmezseniz...

BAŞKAN - Lütfen, eğer, bu konuları tartışmak istiyorsanız, sayın bakanlarımızın bilgilendirme toplantılarına katılırsanız, orada içinizi istediğiniz gibi dökerseniz ama bunun yeri burası değil.

Lütfen, şimdi konuyla ilgili görüşünüzü aktarın yoksa...

DERSİM DAĞ (Diyarbakır) - Yalnız, sabahtan beri, geldiğimden beri dinliyorum, konuşulanların dışında çok aykırı bir şey söylediğimi düşünmüyorum. Neden bu uygulama sadece bana özgü?

BAŞKAN - Hayır, ben diğerlerine de "Toparlayın." diye ikazda bulundum, toparladılar, lütfen.

DERSİM DAĞ (Diyarbakır) - Tamam, zaten çok uzattığımı düşünmüyorum yani uzatmış olsaydım...

BAŞKAN - Aslında, yani, eğer, İç Tüzük'ü uygularsak -lütfen- herkesin kanunla ilgili konuşması lazım ama maalesef kimse uymuyor.

Buyurun.

MEHMET RUSTU TİRYAKİ (Batman) - İçerik rahatsızlığı önemli bir şey.

DERSİM DAĞ (Diyarbakır) - Evet, ben de aynı şeyi düşünüyorum.

Bu şiddetin kesinlikle toplumsal olduğunu düşünüyorum. Özellikle, şu an gördüğümüzün de aslında toplumsalın, o şiddet uygulamalarının bir parçası olduğunu düşünüyorum. Bu gibi tartışmaların aslında seçim öncesi kalkıp da müttefikine, iktidarın müttefikini olan MHP'ye jest amaçlı değil de keşke gerçekten Alparslan Türkeş'e değer verdiğimiz için, MHP'nin 50'nci yılını kutlamak için yapılmış olduğunu düşünseydik.

Teşekkürler.

BAŞKAN - Teşekkür ediyorum.

Teklifin tümü üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır. Maddelere geçilmesini...

MEHMET NACİ BOSTANCI (Ankara) - Sayın Başkan, birkaç cümle edebilir miyim acaba?

BAŞKAN - Sayın Bostancı, o zaman açıyorum mikrofonunuzu.

Teklif sahibi olarak Sayın Bostancı'ya bir kez daha söz veriyorum.

Buyurun.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Ankara) - Çok teşekkür ediyorum. Tekrar söz aldığım için değerli Komisyon üyelerinin hoşgörüsüne sığınıyorum.

Burada, biraz da dolaylı olarak, getirilen teklif dolayısıyla âdeta Sayın Kaboğlu çok nazik bir şekilde -tırnak içerisinde- "Üç-beş oy için mi acaba yapılıyor?" tarzında bir dikkat çekmede bulundu, değerli Komisyon üyemiz de seçim öncesi bir girişim olduğunu ve bir bakıma ittifak ilişkisi çerçevesinde olduğunu söyledi.

Şimdi, hepimiz siyaset yapıyoruz ve halkın, seçmen davranışının arkasındaki saiklerin neler olduğunu biliyoruz. Türkiye 1950'den beri -1946'da başladı- bir demokratik tecrübeye sahip. Eminim ki, halkımız bir oy verme davranışında bulunurken bir sağduyu, bir akıl, bir basiret, bu çerçevede bütün olanları değerlendirir ve kendi siyasal davranışını o çerçevede tayin eder, tercihlerde bulunur. Eğer burada ifade edildiği gibi, üç-beş oyu kazanmak yahut da karşılıklı -biraz başka bir dünyadan intikal edecek kelimeyle söyleyecek olursak- "clienter" bir ilişki çerçevesinde bir iş yapmaya kalkacak olsak, muhakkak bunu da halk değerlendirir. Benim kanaatim, böyle bir şeyin halkın nezdinde bir karşılığı olmaz ama genel manada, yapılan işin farklı siyasetlerde de olsa, bir anlamı, bir arka planı olduğu kanaati hasıl olursa bu, herkes nezdinde daha olumlu bir kanaat ortaya çıkarır.

Şimdi, burada da sayın Komisyon üyelerini dinlerken esasen teklifin kendisine ilişkin bir itiraz dile getirilmediğini ama yükseköğretim konularının ve üniversite adlarına ilişkin farklı yaklaşımların dile getirildiğini gördük. Yani teklifin mahiyetine ilişkin çok temel bir itiraz konulmadı.

Bu teklif, Milliyetçi Hareket Partisinin 50'nci yıl dönümü ve rahmetli Alparslan Türkeş, sadece Milliyetçi Hareket Partisinin Genel Başkanı olarak değil, aynı zamanda biraz önce anlatmaya çalıştığım çerçevede Osmanlı'dan cumhuriyete intikal eden milliyetçi coğrafyanın çok önemli sembol isimlerinden birisi olduğu için bu teklif gündeme geldi.

Esasen rahmetli vefat edeli yirmi iki yıl oldu, 4 Nisan 1997 tarihinde vefat etmişti. Bakın -yirmi iki yıl sonra- vefat etmiş ve vefat ettiği sırada Mecliste temsili yoktu galiba değil mi Milliyetçi Hareket Partisinin? 1997'de var mıydı efendim?

ERKAN AKÇAY (Manisa) - Yoktu.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Ankara) - Vefat ettiğinde Mecliste temsili olmayan bir siyasi hareketin, yirmi iki yıl sonra bunu temsil eden kişiye ilişkin Meclise bir teklif geliyor. Bunun anlamını sadece basit bir siyasal ilişki olarak değil de toplumsal ve politik tarihimizin temel akslarından biri olarak okumak kanaatimce çok yerinde olur.

İsimplendirme meselesine gelince, şüphesiz bilim insanlarına ilişkin isimlendirmeleri, sanatçılara, edebiyatçılara ilişkin isimlendirmeleri yapmak gerekir, buna yönelik başka isimler de var.

Ben de üniversitede hocalık yaptım. Siyaset bilimi derslerine girdiğimde öğrencilere soruyordum “Siyaset nedir?” diye. Çocuklar, siyaset bilimi hocasının siyasete ilişkin bu sorusunda “Murat ne olabilir?” diye bir süre teenniyle davrandıktan sonra, akıllarına gelen her tür olumsuz değerlendirmeyi ifade ediyorlardı siyasete ilişkin “Siyaset ikiyüzlülüktür.” “Siyaset yalancılıktır.” Siyaset insanları kandırmaktır.” vesaire diye, sonra da soruyordum çocuklara: “Genç yaştasınız, peki hayatta geleceğe ilişkin kendinize rol model olarak aldığınız birtakım isimler vardır mutlaka, bunlara ilişkin ne tür örnekler verirsiniz?” diye sorduğumda hemen başlıyorlardı: “Atatürk, İnönü, Fevzi Çakmak, Menderes” dışarıdan örnek vereceklerse “Washington, Napolyon” akıllarına çok çeşitli isimler geliyordu ama emin olun ben hiç “Ben Picasso olmak istiyorum.” “Ben Victor Hugo olmak istiyorum.”, “Ben Orhan Pamuk olmak istiyorum.”, “Ben Nazım Hikmet gibi sanat, edebiyat alanında temayüz etmek istiyorum...” 17-18 yaşındaki gençlerden bahsediyorum. Şimdi, bu biraz da toplumsal kültürle alakalı bir husus. Sayın Kaboğlu birtakım üniversite isimlerinden bahsetti, kimi yerlerde yer isimleri veriliyor, çok doğru, kimi yerlerde bilim tarihine geçmiş olan insanların isimleri veriliyor, bizim toplumsal ve kültürel tarihimiz bakımından da belki örgütlenme yapımızdan, tarihsel maceramızdan bu tür siyasal önderliklerin toplumun kaderi ve hayatı üzerinde etkili olmasını getirdiği bir kolektif hafıza ve müktesebat bu tür isimlendirmeleri öne çıkartıyor kanaatimdeyim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Bostancı.

Evet, teklifin tümü üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Maddelere geçilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

1’inci maddeyi okutuyorum:

YÜKSEKÖĞRETİM KURUMLARI TEŞKİLATI KANUNU İLE KAMU MALİ YÖNETİMİ VE KONTROL KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununun ek 143 üncü maddesinin başlığında ve birinci fıkrasında yer alan “Adana Bilim ve Teknoloji Üniversitesi” ibareleri “Adana Alparslan Türkeş Bilim ve Teknoloji Üniversitesi” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz almak isteyen? Yok.

Önerge? Yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

2’nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 2- 2809 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 200- Mevzuatta Adana Bilim ve Teknoloji Üniversitesine yapılan atıflar Adana Alparslan Türkeş Bilim ve Teknoloji Üniversitesine yapılmış sayılır.”

BAŞKAN - Madde üzerinde söz almak isteyen? Yok.

Önerge? Yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

3'üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 3- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (II) sayılı Cetvelin "A) Yükseköğretim Kurulu, Üniversiteler ve Yüksek Teknoloji Enstitüleri" bölümünün 105 inci sırası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"105) Adana Alparslan Türkeş Bilim ve Teknoloji Üniversitesi"

BAŞKAN – Madde üzerinde söz almak isteyen? Yok.

Önerge? Yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

4'üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 4- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz almak isteyen? Yok.

Önerge? Yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

5'inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 5- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

BAŞKAN - Madde üzerinde söz almak isteyen? Yok.

Önerge? Yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Görüşmeler tamamlanmıştır.

Kanun teklifinin tümünü oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kanunların hazırlanmasında uygulanan esas ve usuller çerçevesinde teklifin kanun tekniğine uygunluğunun sağlanması amacıyla Komisyon Başkanlık Divanına redaksiyon yetkisi verilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

İç Tüzük'ün 45'inci maddesi hükmü uyarınca özel sözcülerle ilgili önergeyi okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

(2/1580) esas numaralı Yüksek Öğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu ile Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'nin Komisyon raporu hakkında İç Tüzük'ün 45'inci maddesine göre Sinop Milletvekili Nazım Maviş ile Kocaeli Milletvekili Mehmet Akif Yılmaz'ın özel sözcüler olarak seçilmesini teklif ederim.

Emrullah İşler

Ankara

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu

Başkanı

BAŞKAN - Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Böylece kanun teklifi Komisyonumuzda kabul edilmiş oldu.

Değerli Komisyon üyelerimiz, öncelikle, Komisyonumuzun kabul ettiği kanun teklifinin ülkemize hayırlı, uğurlu olmasını Cenab-ı Hak'tan niyaz ediyorum. Bu münasebetle de merhum Alparslan Türkeş'i de rahmetle anıyorum.

Tekrar hayırlı, uğurlu olsun.

Kapanma Saati: 17.15

